

[Inger Harms]

ind nu, synes vi, det er rimeligt at forlænge loven, idet den jo egentlig ikke har fungeret i sin fulde tid endnu.

Sønderby (V):

Fru Inger Harms sagde, at nogle har moret sig over SF. Jeg vil gerne sige, at da dette lovforslag blev vedtaget, skete det også med Venstres stemmer.

Også vi erkender, at der har været nogle problemer med at få loven igennem i EF, og derfor tog det lidt tid, inden den blev ratificeret og kunne træde i kraft. Derfor er vi enige med forslagsstillerne i, at det vil være en god idé at udskyde revisionen.

Nu skriver de økologiske landmænd til os, at deres produktion er steget voldsomt. Det er den sikkert også, 78 pct., men det kommer selvfølgelig an på af hvad. Men det, der er afgørende for den økologiske produktion, er jo, om der er nogen, der vil bruge produkterne, og det skal der selvfølgelig også lidt tid til at finde ud af. Så ud fra det er det nok en god idé at forlænge den.

Man ved jo også – og det tror jeg også vi drøftede, da lovforslaget blev vedtaget for nogle år siden – at der også skulle være mulighed for eksport – jeg tror, det var det, fru Inger Harms var inde på. I Sønderjylland er man nu begyndt at eksportere økologisk smør til supermarkeder i Vesttyskland, så hvis vi også kan få eksportmarkedet i gang, er det da tilfredsstillende. Men der skal nok lidt tid til at få det sat i gang.

Men på længere sigt må jeg være enig med den konservative ordfører i – det tror jeg egentlig hele Folketinget vil være enig i – at dette må hvile i sig selv; men i overgangsfasen må vi yde støtte.

Vi kan derfor også støtte dette lovforslag. Det kan vel gå ret hurtigt igennem udvalget, så vi ved, hvor vi er henne.

Aage Brusgaard (FP):

Da Fremskridtspartiets hr. Ernst B. Schmidt er forhindret i at bestige det høje Tings talerstol, er I altså nødt til at nøjes med mig.

Fremskridtspartiet er jo et åbent og frihedselskende parti, så derfor har vi selvfølgelig ikke en gulerod imod økologisk jordbrugsproduktion. Det er bare ikke noget, Folketinget skal blande sig i.

Årsagen til, at der i det hele taget er lovgivet på området – og at det altså er oppe her i salen i

dag – er jo ønsket om at hive penge ud af lommerne på de i forvejen pinte og plagede skatteydere til nogle, der vil lege med nogle forsøg uden kunstgødning. Det kræver faktisk ikke meget forsøgsarbejde; det er blot at gå ud og tale med landmænd, der har været landmænd for 30-40 år siden. Da var der ikke noget med kunstgødning. Så det er bare at gå ud og spørge disse landmænd: Hvad er afgrøderne så i forhold til i dag? Så enkelt kunne det faktisk gøres.

Men for ca. 15 år siden blev alle landmænd her i kongeriget Danmark jo opfordret til at effektivisere, til at sætte produktionen op. Vi så den ene aften efter den anden om hungersnød og sult ude i verden i TV-Avisen. Alle landmænd gik så på landbrugsskole og fik ansat konsulenter rundt om i husmandsforeninger og landboforeninger og fik sat produktionen op, fik kunstgødningen spredt ud på marken, netop som politikerne sagde. Nu er det så tilsyneladende ikke moderne mere. Vi har overproduktion, til trods for at halvdelen af verden sulter. Men det er altså ikke normalt at skulle producere det, man kan, og derfor skal der gives tilskud til at sætte produktionen ned!

Og hvem skal så betale for den produktionsnedsættelse? Ja, der er jo faktisk ikke andre til at betale end dem, der er effektive og producerer så meget, at de kan betale skat. Der er jo ikke andre til det.

Det kan selvfølgelig undre – og det kan jo også såre mig lidt – at folk som Venstre og De Konservative, som plejer at snakke om, at sådan nogle ting skulle kunne hvile i sig selv, vil blive ved med at pøse skatteyderbetalte kroner ud til sådan nogle ting.

Fremskridtspartiet går altså ind for, at de, der ønsker disse forsøg, selvfølgelig må køre dem – hvis de tror på dem. Og da der tilsyneladende er nogle, der vil købe disse produkter, bl.a. de politikere her i Folketinget, der vil støtte lovforslaget, er der jo også købere nok til disse økologiske produkter, og så skulle det jo faktisk kunne hvile i sig selv. Problemet er derfor meget, meget lille.

Fremskridtspartiet vil ikke være med til, at det er en sag for Folketinget, og slet ikke, at det er en sag for skatteyderne. De, der vil have økologisk jordbrug, de må have det, og de, der vil købe disse varer, de må købe dem.